Хмари насунулись... Тихше!.. Довкола
Тіні химерні лягли,
Ніби природи пресвітлеє чоло
Думи сумні повили.

Хмари темнішають... Тихше!.. Що буде?
Сльози? благання? жалі?
Мукою сповнені висохлі груди
Неньки святої — землі.

Все притаїлося... Тихше!.. З грозою
Гучно гримітиме грім...
Душі знеможені збудить до бою
Покликом грізним, страшним!..